

תפ"ח 58694/11/20 - מדינת ישראל נגד מרואן סמרי

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 58694-11-20 מדינת ישראל נ' סמרי(עציר)
תיק חיצוני: 766319/20
לפני הרכב כבוד השופטים: יחיאל ליפשיץ [אב"ד] גלית ציגלר, שמואל מנדלבוט
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם מרואן סמרי (עציר)

החלטה

החלטה זו ניתנת על רקע התנגדות ההגנה להגשת אמרות נאשם שנגבו ממנו עוד טרם האירוע עליו הוא עומד לדין בהליך זה; וכן בנוגע להתנגדות ההגנה להגשת אמרות המנוחה שנגבו ממנה בנסיבות שיתוארו בקצרה להלן.

כנגד הנאשם הוגש ביום 24.11.20 כתב אישום המייחס לו את רצח המנוחה. מדובר באירוע שהתרחש על פי הנטען ביום 19.10.20 ובמהלכו הגיע הנאשם לדירת המנוחה בקרית חיים וגרם למותה באלימות חמורה. המאשימה טענה בפתח פרק העובדות כי מספר שנים טרם הרצח, במהלך שנת 2017, היו הנאשם והמנוחה בני זוג ואף התגוררו יחדיו תקופה מסוימת. עוד נטען כי השניים נפרדו וחזרו אחד לשניה מספר פעמים, וגם לאחר שנפרדו המשיכו לשמור על קשר. המאשימה הוסיפה וטענה כי במהלך השנים 2017 עד 2020 הגישה המנוחה כנגד הנאשם תלונות רבות בטענה שגנב לה רכוש וכן כי איים עליה.

בהקשר לעיל, הגישה המאשימה אמרות שונות של הנאשם שנגבו ממנו בשנים 2017 עד 2020 בעקבות תלונות המנוחה, ולטענתה עולה מהן שהוא היה עמה בקשר משמעותי. עוד הגישה המאשימה באופן חלקי, וכן מבקשת להגיש בעתיד, את אמרות המתלוננת בתלונות שצוינו לעיל או בהקשר אליהן.

במסגרת חקירתו בתיק הנוכחי, טען הנאשם - בין היתר - כי היכרותו עם המנוחה היתה שטחית; הכחיש שהיה עמה בקשר זוגי; ואף טען שהמתלוננת לא הגישה נגדו תלונות רבות. גם בתשובתו לכתב האישום טען להיכרות שטחית בלבד עם המנוחה, והוסיף כי פגש בה פעם אחת בדירתה ופעם נוספת במועדון (ר' תשובת הנאשם לכתב האישום מיום 26.1.21).

בהתאם, ביקשה המאשימה להגיש את אמרות הנאשם, כחלק ממכלול הראיות הקושרות אותו לרצח המנוחה.

לגבי אמרות הנאשם, איננו רואים כל מניעה לקבלן. אלה קבילות מכוח סעיף 11 לפקודת הראיות, הקובע כי "אמרתו של נאשם מותר להוכיח בעדותו של אדם ששמע אותה...". הנאשם טוען שאין מקום לקבלן משום שהן משחירות אותו בכך שהן חושפות בפני בית המשפט את העובדה שהוא נחשד בעבירות שביצע על פי הנטען כלפי המנוחה. טענה זו נדחית על ידינו, הן מהטעם שאין חולק שהנאשם לא הועמד לדין (ומאליו יוצא שלא הורשע) בהקשר לחשדות אלה; ובעיקר משום שמדובר באמרות רלוונטיות לשאלות שבמחלוקת בשים לב לתשובה לכתב האישום ולגרסת הנאשם.

בניגוד לאמרות הנאשם לגביהן כאמור איננו רואים כל קושי בקבלתן, העניין שונה לגבי אמרות המנוחה. עם זאת, איננו סבורים שעלינו להכריע בעת הזו בסוגיה זו, שהרי גם אם בעתיד - במסגרת הכרעת הדין - ייקבע כי אמרות המנוחה אינן קבילות לאמיתות תוכן (ונפנה בהקשר זה לס' 10(2) לפקודת הראיות), איננו רואים קושי של ממש בקבלת אמרות המנוחה כבר כיום לעצם אמירתן, וזאת במיוחד בשים לב לקו ההגנה בו בחר הנאשם. במילים אחרות, ברור מאליו כי אין יכולת כיום להכריע בתוכן של תלונות המתלוננת, אך לעצם הגשת התלונות ייתכן ותהיה רלוונטיות לענייננו לשאלות שכן תעמדה על הפרק בנוגע לטיב הקשר בין השניים, עצימותו ותדירותו בתקופה טרם מצאה המנוחה את מותה. זאת ועוד, כאמור לעיל קיבלנו את אמרות הנאשם שנגבו בתקופה הרלוונטית ויש להניח כי אמרות המנוחה מהוות מעין תמונת ראי שלהן, ולכן - ולו מטעם זה - יש לקבלן (גם אם לא לתכנן) להבנת הקשר הדברים.

3 הערות לפני סיום: ראשית, אין בהחלטתנו זו כדי לרמוז למסקנה כזו או אחרת לעניין הכרעת הדין, ההליך נמצא בעיצומו ועוד ארוכה הדרך; שנית, מרבית אמרות המנוחה טרם הוגשו ולכן ציר הזמנים אינו נהיר לנו עד תום; שלישית (ולמעשה מדובר בהערה שהיתה אמורה להיות בפתח דברינו), ניסיון החיים וכן המגמה הרווחת בדיני הראיות היא לבחון את קבילותה או פסלותה של ראיה על רקע מכלול הראיות. משכך, במידת הצורך נשוב ונתייחס לטענות הצדדים בהמשך הדרך במסגרת הכרעת הדין (ור' בהקשר זה האמור בע"פ 6144/10 גטצאו נ' מדינת ישראל (10.4.13)), בחוות דעתו של השופט עמית).

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את אמרות הנאשם כאשר משקלן ייקבע בהמשך; ובאשר לאמרות המנוחה, הן יתקבלו בשלב זה לעצם הגשת התלונות ומועדי הגשתן.

לשלוח לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח תשרי תשפ"ג, 23 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.

ש. מנדלבוים, שופט

ג. ציגלר, שופטת

י. ליפשיץ, שופט
[אב"ד]